

غرور او تعصب

د جين آستين اثر

"دا يو نړۍ واله منل شوي حقيقت دی چې ناواده ځوان سړي چې بني ډيري پيسې ولري، ارو مرويوې ميرمنې ته اړتيا لري چې راواده يې کړي."

ميرمن بينيت دسهارپه چايو خپل ميرمه ته خبر ورکړو چې ددوي له زمکو وراخوا د نيدر فيلډ لوي کور چې د څه مودې لپاره تش و اوس چا په کرايه اخستې دي. د هغې ميرمه څه خاص شوق څرگند نه کړونو ميرمنې ورته په جوش وويل، زما ملگرې چې هلته ورغلي وه، واي چې دا کور يو ځوان په کرايه اخستې دي چې د گل په ورځ ورته پخپل اس گاډي کې راغلي و او ددی په ليدو دومره خوشاله شو چې د اوونۍ په پاې کې به ورته راکډه شي. دی بينگلي نوميزي او واده يې نه دی کړی.

ميرمن بينيت په دی ډيره خوشاله وه چې ممکن هغه ځوان دده د يوی لور سره واده وکړي. خو ميرمه ورته وويل، هغه بي ځايه خوش بينه وه. ميرمن بينيت ورباندې ټينگار وکړو چې د بينگلي ليدو ته دی ورشي. ميرمه ورته وويل، چې دې دخپلې نازولۍ دويمې لور ايلزبت لپاره ممکن هغه هلک سره وويني خو دا نورې لونه يې بي عقلي او جاهلي دي.

په بله اوونۍ کې بينيت د يوه پاتېنگار اودسمن دد سره سم د بينگلي ستري مشي ته ورغلو او د ډوډۍ بلنه يې ورته ورکړه. ميرمن بينيت له خوشالۍ په جامو کې نه ځايده او له ميرمه يې د ځوان بينگلي په اړه ډيري پوښتنې وکړې. هغې لا پخوا د خپلو لونو د جامو اودسينگار تابيا کړی وه چې د ډوډۍ په ميلستيا کې ورته ښکاره کړي. غوښتل يې چې ددی مشره لور جين، د بنگلي خوبنه او واده شي خو ميرمه ورته وويل چې دا د وخت نه وړاندې خبره وه. بينگلي د ډوډۍ بلنه په دی عذر رد کړه چې په ښار کې يې څه کارونه و. خو ډير ژر يې پخپله دوي ته د يوې لوي ميلستيا بلنه ورواستوله. ميرمن بينيت ته چا خبر راوړو چې له ښاره بينگلي سره اوو

نورخوانان اودولس ميرمني رارواني وي چې دده له ملگرو او خپلوانو نه و. هغه د ميرمنو په زياته شميره خوشاله نه وه خو دخوانانو په شته د هغې تمه پيدا شوه چې د لونیو د ودونو چانس يې زيات شوي و.

کله چې دوي د ميلستون تالار ته ورسيدل نو هلته د بينگلي دوه خويندې، د مشري خورميره او يو بل خوان يې وليدل. بينگلي يو بنکلي خوان و او دوي ټولو ته يې هرکلي وويل. دده اخبني هم شريف سړي معلوميدو. خو د ټولو جينکو پام د بينگلي ملگري، ډارسي ته وچې بنکلي او لوړدنگ و. په ميلستيا کې ورغلو نورو ميلمنو هم د هغه ستاينه کوله. خو ډارسي يو څه په کبرکي ولاړ و او د خپلو څو ملگرو نه پرته بل چا سره نه غږيدو. ده د بينگلي کشری خورسره خبری کولی او نورو جينکو ته يې پام نه کوو. د ډارسي په اړه د ميرمن بينيت نظر دا و چې هغه کبرژن کس و او دا خبره يې خوبه نشوه چې د هغې بنايسته لونیو سره يې هيڅ خبری ونکړی. ايلزبت د نورو جينکو په پرته چې يو خوا بل خوا يې منډې وهلې، يوې خوا ته مودبه او غلې ناسته وه خوپام يې و چې بينگلي د هغې مشري خورجين ته په خوږو سترگو کتل. يو وخت هغه د بينگلي او د ډارسي خبرو ته متوجه شوه چې ددی شا ته پخپلو کی لگيا و.

بينگلي. راحه ملگریه چې د يو بنکلي جینی سره دی معرفي کړم، ته يواځي ولې ولاړ يې او داسی تندي دی تريو نيولي دي.

ډارسي. زه هم دغسی بڼه یم. ستا خور اوزگاره نه ده او بلې جینی سره ودریدل راته یوه سزا بنکاري.

بينگلي. خوارشي، دومره ډیرې بنکلي جینکی به بیا چرته نه ویني.

ډارسي. په دی تالار کی یواځینې بنکلي جیني تا سره ولاړه ده. زه بل څوک ددی ورنه وینم چې له ما سره خبری وکړي.

بينگلي. ته ريښتيا واي، دا پيغله ډیره معصومه او بنکلي ده. خو ددی یوه بنکلي خور هلته ناسته ده، راحه چې زه دی د هغې سره معرفي کړم.

ډارسي. ولې يو تورسرى ته سزا ورکوى چې په زوره له ما سره خبرى وکړي؟

ايلزبت چې دا خبرى واوريدې نو د ډارسي په اړه په زړه کې بدگومانه شوه. هغه ددى په اړه خپل نظر څرگند کړى و او دا خبره يې خوښه نشوه. خو وروسته هغې دا کيسه په خوند اوپه توکو خپلو ملگرو ته وکړه ځکه څه کينه يې نه لرله او دا هر څه يې له پامه وغورځول. کله چې جين او ايلزبت ځان له يواځې شوې نو جين ورته د بينگلي په اړه وويل. د هغه يې دومره ستاينه وکړه چې د ايلزبت هم ورباندې باور وشو. خو هغه خبره وه چې جين ښه زړه لري او په خلکو کې عيونه ورته نه ښکاريدل. د هغې دا هيله نه وه چې خوربه يې ژر واده شي، ځکه بينگلي ډير شته من سړى و او پخپله د بينيت کورنۍ د هغه سره سيالي نشوه کولې. ايلزبت هوښياره وه او پوهيده چې د بينگلي نه چاپيره تاويدونکې، نورې جينکې د شته منوکورنيو نه وې او ښايي د واده لپاره يې په هغوي کې څوک غوره کړې وې. خو هغې دا خبرى خپلې خور ته ونکړى چې ناهيلې نشي.

ډارسي دبېنگلي نږدې ملگرې و او په ډيرو معاملو کې يې د ډارسي نه مشورې غوښتې او د هغه خبره يې منله. دې له هغه هم زيات شته من و، هوښيار او د نړۍ په معاملو کې يې زياته تجربه لرله. کله چې بينگلي د هغه نه د جين په اړه وپوښتل نو ډارسي ورته وويل، هغه ښکلې او هوښياره جينۍ ده خو مور يې بې عقله ده. نورى خويندې يې هم بى تربيه ښکاري.

د بينيت د کورنه وراخوا يوه بله کورنۍ د ولیم لوکس وه. هغه يو وخت لوي تجار و او د باچا له خوا ورته دنوايي خطاب او امتيازات هم ورکول شوي و. د لوکس ميرمنه د ميرمن بينيت ملگرې وه او د هغه مشره لور شارلټ چې د ايلزبت خورلنه وه، ددوي کور ته تله راتله. شارلټ د اوويشتو کالو وه او د ميلستيا نه وروسته د ايلزبت سره يې د هغه ځاي کيسې واوريدې. دواړو ښه شيبه د ډارسي په خبرو خاندل او په دې حيرانه وې چې خلک ولې او په څه دومره غاور وي. د شارلټ کشرى خور چې ورسره راغلى وه، وويل، که ما سره د ډارسي هومره پيسې وای نو ښايي زه به هم هغه هومره کبر ژنه ووسم.

څو ورځې وروسته، د بېنگلي د کورنۍ غړي د بېنيت کورته ورغلل او په چاپو يې خبرې وکړې. دوي ډير مودب و خو ايلزبت احساس کوو چې د بېنگلي خويندې ددې د مور په خبرو يو بل ته په سترگو کې موسکې شوې. هغه وشرمیده خو هيڅ يې نشو کولې ځکه ددې مور هوښياره نه وه. خو هغې ته يوه خبره څرگنده شوه چې بېنگلي د جين لپاره د خوښي احساس لرلو. هغه د خپلې مشرې خور لپاره خوشاله وه او په ورين تندي يې ميلمانه وپالل. وروسته شارلټ ته يې وويل چې بېنگلي ښه سړی و او جين يې خوښيده خومعلومه نه ده چې د واده په اړه څومره جدي دي. شارلټ ورته مشوره ورکړه چې هرڅومره امکان وي، جين دې د بېنگلي سره وويني. دا يې هم وويل چې د واده لپاره شته مني بس وي. او که دی ته پخپله څوک داسې په نصيب شول چې پيسې ورسره وي، که خوښ يې نه وهم، نو واده به ضرور کوي. شارلټ په دې باور وه چې د واده لپاره د مينې اړتيا نه وي. يو ځل سړې راقابو کړه، نو بيا د مينې خبره اسانه شي. خو ايلزبت په دې باور وه چې د واده نه وړاندې بايد هلک او جينۍ له يو بل سره مينه ولري.

شارلټ ورته وويل، که جين او بېنگلي يو بل خوښوي نو دا به ښه وي، خوپه هرډول وي، جين دې بېنگلي خپل ځان ته وساتي. له هغې وروسته د بېنيت او بېنگلي د کورنيو غړو يو بل سره په څو نورو ميلسمتياوو کې وليدل او ډارسي د ايلزبت په اړه يو څه د خوښي احساس پيدا کړو خو هغې ته د ډارسي خبرې يادې وې او فکر يې کوو چې دا ورته د پام وړ نه وه.

د ښاغلي بېنيت پينځه لوني وې او دده ميراثي کور او زمکه دومره و چې ورباندې يې ښه گوزاره روانه وه. خو د انگلستان د قانون سره سم دده له مړينې وروسته دا ټول شته به يې دده د يوتربور په نوم کيدل. هغه د وکيل په حيث يو څه پيسې سپما کړې وې چې لونیو ته يې رسيدې خو په دې کور ددوي حق نه و. ميرمن بېنيت خبره وه او يو ارمان يې دا هم و چې دده يوه لورد بېنيت تر بورکولن ته واده شي چې ددوي کور هم له دوي سره پاته وي.

د بېنيت کور چې په کوم کلي کې و، هغه لانگبورن نومیده او ترينه يو ميل ليرې د ميرپتن سيمه وه. هلته دبېنيت يوه ترورزی وسیده. دده لونه به کله نا کله د خپلې ترورلیدو لپاره هغه سيمې ته ورتلې او له دکانونو به يې څه نا څه سودا هم وکړه. د بېنيت کشرانې لوني لیديا او کاترين به هلته ډيرې

ورتلي او له هغه ځايه نوي خبرې به يې ماښام خپلو خويندو ته راوړې. يوه ورځ دوي خبر راوړو چې د پوځ يو کنډک هلته کې مېشت شوي و او ټول ژمي به يې هم هلته تېروي. دواړه خويندې به اوس هره ورځ د ترورکره ورتلي او له هغې به يې د پوځيانو په اړه خبرونه ترلاسه کول. څو ورځو کې دوي د ډيرو افسرانو د نومونو سره اشنا شولي او ډير ژر د ترورۍ ميره په واسطه د ځينو ځوانانوسره يې خبرې هم وکړې.

يو سهار د سبا نارۍ پروخت دواړه خويندې د افسرانو په اړه دومره وغږيدې چې ښاغلي بينيت ورته وويل، "زما په تاسو شک و چې دواړه ناپوه يئ خو اوس مو ټولو کلي والو ته ثابته کړه چې ناپوهي سره سره بي عقلانې هم يئ." کاترين ددې خبرې په اوريدو غلي شوه خو ليديا د پلار په ترټنه هم خپلو خبرو ته دوام ورکړی و. هغې د يو جگړن کارټرنوم ياد کړو چې په بله ورځ لندن ته روان و او ليديا غوښتل چې ورسره په کلي کې وويني.

ميرمن بينيت خپل ميره ته په گيله من غږ وويل، "خپل اولاد ته څوک ناپوه نه واي او زما خو ټولې لونې هوښيارې دي." ښاغلي بينيت ورته وويل، زه ستاد خبرې سره موافق نه يم، دا دواړه کشرانې لونې دې سختې احمقانې دي. ميرمني ورته وويل، دوي وړې دي او کله چې ستا او زما سن ته ورسې نو هوښيارې به شي. دوي ناندرۍ وهلې چې يو قاصد د جين لپاره ليکلي پيغام راوړو. پيغام د بينگلي د خورله خوا واوهغې ته يې دغرمۍ بلنه ورکړې وه. ميرمن بينيت په دې خبر دومره خوشاله شوه چې د ميره سره يې جنگ پای ته ورسوو.

جين خپلې مورته وويل چې د بينگلي کور ته د تللو لپاره ورته د اس گاډې راوغواړي. خو مور ورته وويل، نن د باران امکان شته او که تا سره گاډې نه و نو هغوي به دې په کور کې ايسار کړي او ته به زيات وخت هلته تير کړې. جين نه غوښتل چې په پښو ولاړه شي ځکه د لارې مزل ډير و. هغې پلارته خواست وکړو، خو مور يې په تادۍ وويل، د گاډي اس په پټيو کې پکار دي. ايلزبت مورته وويل، که بينگلي ورته د ايساريدو وونه ويل نو خوربه مې څنگه بيرته راځي. مور يې په قهر شوه چې "څه زه وایم هغه وکړی او نور دليل نه منم."

جين مجبوره شوه چې د بينگلي کورته په پښو ولاړه شي. تر څو چې دا هلته رسیده، باران پيل شو او دا لمدۀ خيسته شوه. ماضيگر دا والگي ووهله او سهار د بينيت کور ته خبر ورسيدو چې جين ناروغه وه. ښاغلي بينيت او ايليزبت دواړه خواشيني و خو ميرمن بينيت خوشاله وه چې لور به يې زيات وخت د بينگلي کورکي پاته شي. د ايليزبت نه صبر ونشو او د پلار په اجازه د خور پوښتنې ته ولاړه. دا هم پلي هلته ورسیده او کله چې د بينگلي خور او د هغې د کور نورو ميرمنو دا وليده نود يو بل سره يې پری ملنډې ووهلې.

د ايليزبت لمنه او بوتان په خټو لړلې وخو هغه پخپله تازه معلومیده. هغه د خورکت سره کښيناسته او د ډاکټر دارو يې ورله ورکول. په غرمه او ماښام کی هغې د بينگلي او نورو ميلمنو سره وليدل. ډارسي هم هلته واود بينگلي خور ترې تاویده راتاویده. ايليزبت د ډارسي سره په سمه خله خبره نه کوله. هغې ته دا ټول خلک کبرژن او مصنوعي ښکاريدل. بينگلي ورته مهربانه او اخلاص من ايسيدو. هغې د شته منو ميرمنو د خبرو په ځواب کی په پورا دليل او اعتماد خپله خبره کوله او نتيجه يې دا شوه چې ډيرو ښځو د هغې په اړه دا اندازه ولگوله چې دا سر زوروي ده. د شپې له پوډۍ وروسته کله چې ايليزبت د خور کوتې ته ولاړه نو د بينگلي خور وويل، "داجينۍ بل هيڅ کمال نه لري بې له دې چې په پښو وگرځي. نن سهار تاسو ددی لمنه وليده، چې څومره مرداري پرې لگيدلې وه." بينگلي د ايليزبت په دفاع کی وويل، "هغې درې ميله مزل کړی و او دا ښايي چې خپله خور پرې څومره گرانه وه. ما خو ددی مخ ليدو چې څومره تازه و او سترگې يې څومره ځليدې." د بينگلي خور ډارسي ته وکتل چې هغه څه وواي، ډارسي زياته کړه. "زما ملگرې ريښتيا واي، د ايليزبت په سترگو کی يوه عجيبه ځلا ده چې زه يې نشم بيانولې.

د بينگلي مشرې خور وويل، "زما خو جين خوښه ده. ډيره ښکلې او هوښياره ده خو د داسې مور او د يو غريب پلار په شتون ممکن نه ده چې دی جينۍ سره څوک واده وکړي." بينگلي وويل، "ددوي يو ماما وکيل دي او بل هم شته من دی." بيا ترډيره وخته د بينگلي خويندو د بينيت په کورنۍ ملنډی ووهلې.

دایلزبت د خپلې خور په علاج او حالت زړه ډاډه شو نو د مابنام د ډوډۍ لپاره بنسټه ولاړه. خو هلته د نورو سره د قطعو د لوبې پرځای د بینګلي په اجازه یې د الماری نه یو کتاب د مطالعې لپاره واخستو. هغه ورته وویل چې د ډارسي په کور کې ډیرلوی کتابتون دی او ښه ښه کتابونه یې لرل. ایلزبت په یوګوټ کې په مطالعه بوخته شوه او بیا شپه هم هلته د خور په کوټه کې تیره کړه.

سهار یوې خدمت گارې ته یې د خور د صحت په اړه وویل چې بینګلي پرې ډاډه شي، خو خپل کور ته یو پیغام ورواستوو چې مور یې راشي او د جین د روغتیا په اړه پخپله فیصله وکړي چې ایا هغه د سفر کولو جوګه وه او که نه. میرمن بینیت خو تیاره ناسته وه. ددی پیغام سره سمدلاسه د خپلو دوو کشرانو لونیو سره د بینګلي کور ته ورغله. که جین سخته ناروغه وي نو ښاي میرمن بینیت به خواشینی شوی وه، خو هغې ولیدل چې لور یې ښه وه. بیا هم هغې نه غوښتل چې جین دومره ژر خپل کور ته ورشي. جین اوس شرمیده او مور ته یې خواست وکړو چې خپل کور ته یې بوځي خو میرمن بینیت انکار وکړو. بینګلي د ډوډۍ په خونه کې د میرمن بینیت سره ولیدل او د جین په اړه یې وپوښتل. هغې ورته وویل، "لور مې ښه ده خو په هیڅ شان د سفر کولو جوګه نه ده او څو ورځې نور به ورسره په تکلیف شئ". بینګلي ورته وویل، دا د تکلیف خبره نه ده. په دی وخت کې د هغه ملګري او خویندې هم راغلې او میرمن بینیت د ډارسي په لیدو د خپلو لونیو صیفت پیل کړو. ایلزبت د موضوع د بدلولو لپاره ترینه د خپلې ملګري شارلټ پوښتنه وکړه.

په هغه مابنام د ناستې په تالار کې، ایلزبت د ستني تار سره بوخته شوه خو غوړ یې د نورو خبرو ته نیولې و. ډارسي خپلې خور ته یو لیک لیکلو او د بینګلي خور کیرولین ورسره خبرې کولې.

کیرولین. ستاسو خور به د لیک په لیدو ډیره خوشاله شي. اوتاسو څومره ژر ژر لیکۍ.

ډارسي. زما د لیکلو رفتار سست دي.

کیرولین. څومره ډیرې لیکنې به کوی، سترې کیرۍ نه. خپلې خور ته ولیکئ چې زه د هغې سره لیدو ته لیواله یم.

ډارسي. ستاسو په وېنا ما یو ځلې دا خبره ورته لیکلې ده.

کیرولین. دا قلم راگرئ چې زه درته جوړ کړم. زه ډیر ښه قلم جوړوم.

ډارسي. زه خپل قلم پخپله جوړوم. مننه.

کیرولین. تاسو څومره هواره لیکنه کوئ. خپلې خور ته ولیکئ چې د موسیقي درسونه یې څنگه روان دي.

ډارسي. اوس په دی پانه کی د لیکلو ځای نه دی پاته.

کیرولین. زه به هغه په څو میاشتو کی وینم. خو حیرانه یم چې تاسو هغې ته تل داسې اوږده او ښکلې لیکونه لیکئ.

ډارسي. لیکونه اوږده وي خو ښکلې نه وي.

کیرولین. زما دا باور دی چې کوم کس اوږده لیکونه لیکي، هغه بد لیک نشي لیکلې.

له ږوډۍ وروسته الیزبت خور ته ورغله او وې لیدل چې هغه اوس له وړاندې ښه وه. دا یې ښکته له ځانه سره بوتله او ټولومیرمنويې په لیدو ورته هر کلي وویل. سړي هغه وخت په بله کوټه کی و. کله چې دوي هم تالار ته راغلل نو د کیرولین سترگې د ډارسي لورته کږې شوې. خو ډارسي د جین په لیدو ورته د ښه روغتیا پیرزوینې وړاندې کړې. بینگلې د جین په لیدو بې کچه خوشاله ښکاریدو. هغه تر نیم ساعت په بخاري کی په اور نوری درې ایښودې چې کوټه د جین لپاره توده وي. بیا دی د جین سره جوخت کښیناستو او پاتې ماښام یې د هغې سره په خبرو تیرکړو.

ایلیزبت د تالار له بل گوټ نه ورته کتل او په زړه کی خوشاله وه. یو چا د قطعو د لوبې خبره وکړه خو کیرولین رد کړه. څو شیبې وړاندې ډارسي ویلي و چې دهغه ددې لوبې نه بد راتلل. ډارسي یو کتاب په ولوستلو بوخت

و او کيږولین هم د هغې کتاب دویم ټوک راواخستو او مخ ته یې ونيولو خو شیبه وروسته به یې سرکوز کړو او دداسې د کتاب د پاڼو جاج به یې واخستو. بیایې سر راپورته کړو او وې ویل، کتاب ولوستل څومره ښه کار دی. هغې د داسې پام ځان ته د اړولو ډیرې هڅې وکړې خو پاتې راغله. بیا کتاب یې بند کړو او د ورور خبرو ته غوږ شوه چې جین ته یې د نڅا د یو محفل خبره کوله. کيږولین راپاسیده او په کوټه کې وگرځیده. هغې الیزبت ته وویل، کله چې څوک د ډیر وخت لپاره په یو ځای کېښي نو دغسې گرځیدل ورته گټه رسوي. داسې کتاب بند کړو او سوچ یې وکړو چې د چا د پام اړولو لپاره دا ښه لاره نه وه.

په بل سهار جین او الیزبت په گډه یو لیک خپلې مور ته ولیکلو چې دوي کور ته راتلل غواړي او یو اس گاډې دې ورپسې وليري. خو میرمن بینیت په گوتو ورځې وشمیرلې او ورته یې ځواب ورواستوو چې د سه شنبې نه وړاندې گاډې نشي وراستولې. په هغه ورځ د جین د تلو یوه اوونۍ پورا کیده. الیزبت په دې ځواب خوشاله نه وه ځکه هغه په دې کور کې اوس ډیره ناارامه وه. د بینگلي خويندو یو بل سره ددوي په اړه سنگ زني خبرې کولې. هغې جین ته وویل چې بینگلي ته د گاډې خواست وکړي، چې دوي خپل کورته ولاړې شي.

کله چې بینگلي خبر شو نو دوي ته یې د ایساریدو وویل خو کيږولین ورته هیڅ ست ونکړو. د هغې جین خوښه وه خو الیزبت نه یې رخه کیده. بینگلي ورته وویل چې دوي تر سبا پورې دې ایسارې شي چې د گاډې انتظام ورته وکړي. داسې چې خبر شو نو د الیزبت په تلو زړه یې ارامه شو. هغه لیدل چې د کيږولین هغه نه وه خوښه او هر وارې چې ده د الیزبت په اړه څه ښه خبره وکړه، کيږولین په بدل کې په هغې د ژبي گوزارکوو. هغه اوس د الیزبت په اړه د خبرو نه ډډه کوله چې بې ځایه پری وونه زوريري.

داتوار په ورځ له سبا نارۍ وروسته، یواس گاډې د دواړو خويندو د اوړلو لپاره تیار ولاړ و. کيږولین په خوشالي دوي ته په مخه ښه وویل او جین ته یې د بیرته راتگ او لیدو ژمنه ورکړه. الیزبت کور ته په روانیدو خوشاله وه او له زړه یې بینگلي او دده خويندو ته مننه او کور ودان وویل.

کله چې دواړه خويندې خپل کور ته ورسيدې نو پلار او خويندې يې خوشاله شوې. د مابنام مجلسونو کې هغوي د دواړو خويندو کمې د څو ورځو نه احساس کړو. خو ميرمن بينيت ورته سخت په قهر وه. هغې جين ته وويل چې دومره ژر نه و راتلل پکار چې دبيا ناروغه کيدو خطري موجود و. په بل سهار د نارۍ خورلو پر وخت ښاغلي بينيت خپلې ميرمنې ته وويل، نن د شپې ږوډۍ ښه پخه کړې چې يو ميلمه هم راځي. ميرمنې ترې وپوښتل چې ميلمه څوک و، نو ده وويل، هغه يې نه پيژني. ميرمنې ورته وويل، بينگلي خو به نه راځي، اې جين... تا ولې ما ته وونه ويل، کاشکه يو څه مهې په کور کې وي. ښاغلي بينيت ورته وويل، بينگلي نه دي. دا کس ما په ټول ژوند کې نه دي ليدلي. د هغه لوبو ترې پوښتنې پيل کړې او اخر پلار ورته وويل چې يو مياشت کيږي، دده تربور کولن ورته ليک راليرلي و. دا هغه کس دي چې دده له مړينې وروسته به دوي له کوره وباسي، ځکه دی د هغوي وارث و.

ميرمنه يې په ژړا شوه او ايلزبت او جين مور ته تسلي ورکړه. پلار يې د کولن ليک ټولو ته ولوستو. په دی کې د يو ميرمنې کاترين زکر و چې کولن ته يې د واده مشوره ورکړې وه او هغه دا خپل فرض گڼله چې لومړې د بينيت کورته راشي. کولن پادري و او خپل ځان يې ددې وړ گڼلو چې که هره جينۍ و غواړي له ده سره به واده وکړي.

مابنام د بينيت ټولې کورنۍ په لويه دروازه کولن ته هر کلي وويل. د شپې له ږوډۍ وروسته، کولن د خپلو خبرو پيل د ميرمن کاترين په صيفت وکړو. هغه د يوشته من نواب ميرمنه وه چې ميره يې مړ او لوي کور يې لرلو. کولن ته يې دوه واري د ږوډۍ بلنه ورکړې وه او په سيمه کې ډيره معتبره گڼل کيده. د کولن له خبرو داسې ايسيده چې ددی ميرمنې هره خبره يې منله. ميرمن بينيت په دی ډيره خوښ وه او له هغه يې وپوښتل چې دا ميرمن اولادونه لري. کولن اوويل، ددی يوه لور ده، ډيره ښايسته او هوښياره وه. خو له بده مرغه تل ناروغه وي. ددی د تعليم لپاره يو معلم ورته کور کې درسونه ورکوي.

ښاغلي کولن د سبا نارۍ نه وروسته ميرمن بينيت سره د جين په اړه خبره وکړه چې دده خوښه شوې وه. خو هغې ورته وويل، چې جين د بل چا هم

خوښه وه او دی کولې شي چې ددی دویمې لور ایلزبت سره واده وکړي. خو ددی لپاره به لومړې پخپله ورسره خبره وکړي ځکه جینکې د مور پلار خبره نه مني.

د بینیت کشره لور لیدیا اوس هره ورځ به میریتن کلي ته ورتله او یوه خور به ورسره بدرگه وه. هلته یو پوځي ځوان د هر چا د پام وړ گرځیدلې و چې ویکهم نومیدو. لیدیا د خپل ماما د لارې هغه سره معرفي شوې وه او هر مابنم به یې د هغه په اړه خبرې کولې. د کولن د راتلونو وروسته میرمن بینیت غوښتل چې دی د الیزبت سره څه وخت تیر کړي. په بله ورځ دی لور ته امر وکړو چې د لیدیا سره ولاړه شي او کولن هم ځان سره ماما کره بوځي. الیزبت غوښتل چې د لیدیا نوی ملگري پخپله وويني چې دکورنۍ تشویش لری کړي.

هغې ته ویکهم یو معقول ځوان ښکاره شو، خو کله چې دوي د ویکهم سره په مخه ښه وکړل نو هم هغه شیبه ډارسي او بینگلي په اسونو سپاره له هغه ځایه تیریدل. دویکهم په لیدو د ډارسي مخ سور شو او ایلزبت ولیدل چې هغه ناارامه ښکاریدو. ویکهم هم یو څه حیرانه او وارخطا و خو هغه خپلې ټوپۍ ته لاس یووړو او د روغبر اشاره یې وکړه. ایلزبت ولیدل چې ډارسي بې له ځوابه تری تیر شو. د ایلزبت په زړه کی اوس دا خبره پخه شوه چې ډارسي نه یواځې کبرژن کس و بلکه بې ادبه هم و چې له غریبو انسانانو یې کرکه کوله. کور ته په راتگ هغې جین ته دا ټوله کیسه تیره کړه خو هغې هم هڅ نشو وهلې چې ډارسي د ویکهم سره ولې دا چلن وکړو. بیا دواړو تر ډیره وخته د کولن په اړه لگیا وې چې د میرمن کاترین او د هغې د لوی کور صیفتونه یې ډیر کول.

ایلزبت په بله ورځ د لیدیا او کولن سره د ویکهم له خوا د غرمنۍ میلمستیا ته ولاړه او غوښتل یې چې د ډارسي په اړه ترې پوښتنه وکړي خود ډوډۍ پر وخت ویکهم پخپله دا موضوع پیل کړه او له الیزبت یې د ډارسي په اړه وپوښتل. هغې ورته وویل چې هغه ورته کبرژن ښکاري او بیا یې د بینگلي په کور کی د هغه د چلن ورته بیان کړو. ویکهم یو سوراسولې وکړو او وې ویل، ټول خلک دده مال ته گوري، خو د انسان کریکتر په پیسو نه جوړیږي. هغه سیمه کې یو کس هم د ډارسي په اړه ښه خبره نه کوي.

"ما لږ وخت ورسره تیر کړی دی خو دومره غاورکس مې په ژوند کې نه دی لیدلی." ایلزبت غوښتل چې له هغه د ډارسي په اړه نورې پوښتنې وکړي خو ځان ورته سپک ښکاره شو. ویکهم وویل. "دده پلار ډیر ښه او زړه سواندي کس و او زما سرپرستي یې کوله. خو د هغه له مړینې وروسته ډارسي په ما پسې راواخیسته او زه یې له کوره وشړلم. دی هیڅ بې هیڅه راسره رخه لري. خدای خبر زه به اوس دی سیمه کې پاتې شم او که نه." ایلزبت په جوش کې وویل، "ته به ولې ځي، ډارسي دی له دی ځایه ورک شي نو ښه به وي."

ویکهم وویل، "زه دده د پلار احسان منم او د هغه له مخې ورته څه نشم ویلي. ایلزبت د ویکهم په اړه فکر وکړو چې دې څومره نیک او لوړ انسان و. ډارسي ته یې په زړه کې نوره کینه راوتوکیده. بیا یې له ویکهم پوښتنه وکړه چې د ډارسي خوځښت څه و. ویکهم وویل، "هغه له خپل ورورزیات کبرلري. په لندن کې بیل کور کې ژوند کوي او یوه معلمه ورسره اوسېږي چې ددی زدکړو دنده یې پر غاړه ده." دوي تر ډیره وخته د ډارسي او دده د خورد غرور په اړه لگیا و. ایلزبت څو شیبې غلې وه خو بیا یې وویل، "زه حیرانه یم چې ډارسي او بینګلي څنګه ملګري شول. هغه خو ډیر ښه او اخلاص من سړې دی." ویکهم وویل، "ډارسي له چل ورځي. خپل عیبونه داسې په ښه توګه پټ کړي چې د چا پرې شک نه کیږي."

د میز په بل سر کولن پخپل وار د میرمن کاترین په اړه بیا خبرې پیل کړې نو ویکهم په ورو غږ د الیزبت نه پوښتنه وکړه چې ددی او د کولن تر منځ ملګرتیا څوڅه وه. ایلزبت وځانګړل او وې ویل چې نه، کولن دده د پلار تر بور و او دوي کره ایسار و. ویکهم هم هغسې په ورو غږ الیزبت ته وویل، دی چې کومه میرمن کاترین یادوي، هغه د ډارسي د مورسکه خورده. د ایلزبت لپاره دا نوی خبر و. خو له دی هم مهم خبر دا و چې میرمن کاترین غوښتل ډارسي د هغې د لور سره واده وکړي. هغې ته د بینګلي د خوځښت راپاده شوه چې د ډارسي پام یې ځان ته د اړولو هڅه یې کوله او په دی سوچ ایلزبت موسکې شوه. د کولن د خبرو نه هغې دا هڅه وېلې و چې میرمن کاترین یوه کبر ژنه ښځه وه او اوس چې خبره شوه چې هغه د ډارسي خاله وه نو په زړه کې یې وویل، بې شکه ټوله کورنۍ کبر ژنه ده.

په بله ورځ ايلزبت خپلې خورجين سره دا معلومات شريک کړل خو د جين باور نه کيدو چې ډارسي به دومره بد انسان وي. هغې د بينگلي نه د ډارسي صيفت اوريدلې و او په دې پوهيده چې بينگلي دروغ نه واي. دواړو خويندو ترډيره وخته بحث کوو خو ايلزبت دا نه منل چې ډارسي ښه سړی و. ددوي بحث د بينگلي او دده د خور په راتگ پای ته ورسيدو چې د سيمې هغه مهم نځا د جشن په اړه يې ورته بلنه راوړې وه.

د جشن په ورځ ټولې خويندې د کولن په بدرگه ولاړې. هلته څو پوځي افسران هم راغلې و او ددوي لباس د هر چا د پام وړ و. ايلزبت د ويکهم په لټون هرې خوا ته کتل خو دې ښکاره نشو. دا شک منه شوه چې ډارسي به ورته څه ويلې وي. وروسته ليديا ددې پخلې وکړو چې دې يوه ورځ وړاندې ښار ته د يو ضروري کار لپاره تللي و. ايلزبت فکر وکړو چې هغه د ډارسي له کبله دې محفل ته نه و راغلی. کله چې بينگلي د ډارسي سره يو ځای دوي ته نږدې شونو ايلزبت د روغبر نه پرته ورته بل هيڅ وونه ويل. هغې خپله ملگرې شارلټ وليده نو په خبرو ورسره بوخته شوه او کولن يې ورسره معرفي کړو. د ماښام په اوږدو کې يو ځلي ډارسي ناڅاپه د ايلزبت څنگ کې ودریدو.

ډارسي. داسې محفلونه ښه وي چې خلک د يو بل سره پيژني او خبرې وکړي.

ايلزبت. هو خو کله کله خبرو ته د چا زړه نه کيږي. ځيني کسان داسې وي چې څوک ورسره خبره نشي کولې.

ډارسي. اوځيني داسې هم وي چې دهغوي سره خبرې يو افتخار وي.

ايلزبت. خبرې د هغه چا سره خوند کوي چې احساس ولري.

ډارسي. ستاسو خويندې ميريتن ته ځي راځي. هغه بله ورځ تاسو هم هلته تللي وئ.

ايلزبت. هو، زه د خپلې خور ليديا سره تللي ووم. هغې دويکهم په نوم يوکس سره شناخت پيدا کړې دی. ښاغلي ويکهم دومره شريف سړی دی چې

زمونږ ورسره ملگرتيا پيدا شوه. هغه د خپلو له لاسه زپل شوی دی او يو چا ورسره ډير بد کړي دي.

ډارسي. کله کله انسانان هغه څه چې بنکاري، نه وي. تاسو د کتابونو سره علاقه لرئ؟

ايلزبت. هو، خوزه هغه کتابونه نه ولولم چې ستاسو خوښ دي. اوس په دی جشن کی زه د کتابونو خبره کول نه غواړم.

ډارسي. ما يو ځلي ستاسو خبره اوریدلې وه چې د چا غلطې په اسانه نه بڅښئ. يو څوک چې مو بدې شي، تل مو بدې شي.

ايلزبت. او هم داسی ده.

ډارسي. داموهم ويل، چې تاسو تعصب نه لرئ.

ايلزبت. زه هيله لرم چې د خلکو په اړه به تعصب نه کووم خو هغه کسان چې د بل په اړه خپل نظر نه بدلوي، متاسفانه يو څه متعصب وي.

ډارسي. زه پوښتنه کولې شم چې ددی خبری نه مو مطلب څه و.

ايلزبت. هيڅ. ما ستاسود شخصيت په اړه دومره متضاد خبری اوریدلي دي چې نه پوهیږم په څه باور وکړم.

ډارسي. زما مشوره به دا وي چې د اوس لپاره زما په اړه څه قضاوت ونکړئ. وخت به درته زما اصل شخصيت وښاي.

په بله ورځ ښاغلي کولن ميرمن بينيت ته وويل چې دې به څو ورځو کی بيرته ولاړ شي او غواړي چې د کويژدني خبره حتمي کړي. ميرمن بينيت هغه په کتابتون کی کښينولو او ايلزبت يې ورواستوله چې ورسره خبری وکړي. کولن د نور کله په شان د ميرمن کاترين زکر کوو او اخر تاو راتاو خبرو وروسته يې ايلزبت ته وويل چې دی د هغې سره واده کول غواړي او د هغې مور پلار پری راضي دي.

ایلزبت چې دا واوریدل نو په ډیر ادب یې ترې مننه وکړه او وې ویل چې دا ورسره واده نشي کولې. دا له کوتې ووتله نو موریې کولن پسې ولاړه او کله چې د ایلزبت د انکار نه خبره شوه نو شورماشور یې جوړکړو. ایلزبت هم د مورسره شر وکړو. مور ورته په قهر وه او وې ویل چې که کولن سره یې واده ونکړو نو دوي به بی کوره شي. خو ایلزبت دا ونه منل او وې ویل، ددی لپاره هغه خپله قرباني نشي ورکولې. مور ورته وویل، بل هیڅوک به درسره واده نه کوي او په کور کی به زړه شي. ایلزبت ته دواډه لپاره دا دلیل هم غلط ښکاریدو. اخر پلار ته یې وویل چې "ستا په وړاندې دوه لارې دي. ایلزبت، د نن نه ته د خپل مور یا پلار دواړو کی د یو لپاره به بیگانه یې. که د کولن سره دی واده ونکړو، نوستا مور به تا نه ویني. او که دی وکړ نو زه به دی نه وینم." کولن په دی نه پوهیدو چې ایلزبت ولې دده سره واده کول نه غواړي.

د ایلزبت ملگری شارلېت هم هغه وخت ددوي کورته پېښه وکړه او له دروازي بهر ورته لیدیا ټوله کیسه تیره کړه. داچې د ناستي کوتې ته ولاړه نو میرمن بینیت د لور په اړه گیلې پیل کړې. هغې ته یې وویل چې ایلزبت ناپوهه ده او بیا یې ورته وویل، تاسودا خبره لا چا ته مه کوئ، زه د کولن سره یو واری بیا غږیږم. میرمن بینیت کولن سره د پخلاینې خبرې کولې او ورته یې وویل چې ایلزبت به واده ته راضي کړي. دې تر شنې ایسار و نو د میرمن بینیت زړه جوړ و چې ایلزبت به خپل نظر بدل کړي.

په بله ورځ ټولې خويندې میریتن ته ولاړې. لیدیا دویکهم په لیدو ورته د نڅا د محفل خبره وکړه او ترې گیله وکړه چې ولې د جشن په ورځ ورک و. هغه خپل عذر وړاندې کړو چې ده نه غوښتل د ډارسي سره مخ شي او هغه ترې بد احساس وکړي. ایلزبت دده په ښه نیت نوره هم له ده خوښ شوه. ډارسي ته یې بدگوماني زیاته شوه. دوي چې بیرته کور ته راغلي نو د جین لپاره یو لیک راغلي و. دا لیک د بینگلي خورکیرو لین ورته لیکلي و. د لیک په ولوستو د جین مخ ژیر شو خو څه یې وونه ویل او د نورو سره یې عادي خبرې جاري وساتلې. ایلزبت پوهه شوه چې په لیک کی څه بد خبر لیکلي دي. وروسته هغه د جین سره بره د خوب په کوټه کی ولیدل او پوښتنه یې

تری وکړه. جین وویل، بینګلي د خپلي کورنۍ سره ښار ته روان دی. دوي هغه کورپرېښودو اووای چې بیرته به نه راځي.

په دې خبر ایلزبت د خپلي خور خفګان احساسولې شو. دواړه د خپل خوب کوټې کې کښیناستې او هلته ایلزبت ټول لیک پخپله ولوستو. په دې کې د ډارسي د خور زکرم شوی و چې دوي د هغې لیدو ته لیواله و. د کیرولین لیکنه داسې وه لکه چې هغې نه غوښتل، ورور یې د جین سره وويني. ایلزبت هڅه وکړه چې کیرولین غواړي پخپله د ډارسي ته او د ډارسي خور بینګلي ته واده شي. جین ددې خبرې پړه په کیرولین اچوله خو ایلزبت ته پکې د ډارسي لاس ښکاریدو. د هغه پر ضد ددې منفي احساس نور هم ټکنې شو. بیا دواړو خويندو فیصله وکړه چې خپلي مور ته به یواځې دبینګلي د ورتګ معلومات ورکوي.

هغه وخت چې دوي لیک ولوستلو کولن د شارلټ سره خبرې کولې او ایلزبت خوشاله وه چې یوڅوک د میلمه خیال ساتي. مایګر محال کولن اعلان وکړو چې دې د شارلټ کورته ورځي او پاتې څو ورځې به هم هلته تیروي. د شارلټ په کور کې د کولن تود هر کلي ووښو او په بله ورځ هغه ددې د مور پلار په رضا د شارلټ سره د واده وړاندیز وکړو. شارلټ سمدلاسه وومل او د هغې په کور کې ولوله پیدا شوه.

میرمن بینیت چې خبره شوه نو خپلي لورته نوره هم په قهر وه چې دومره ښه سړې یې د لاسه وتلې و. جین د کیرولین د لیک ځواب وراستولی و او په دې هیله وه چې بیرته به لیک تر لاسه کړي. جین خپل احساسات چاته نه څرګندول. د کیرولین لیک راوړسیدو چې پکې ددوي د لندن د ژوند کیسې وې. هغې ورته د ډارسي د لوی کور په اړه هم لیکلې و او دا چې د ډارسي خور څومره ښه جینې وه. کولن او شارلټ له واده وروسته ولاړل او میرمن بینیت تر څو ورځو د ایلزبت د نصیب ماتم وکړو.

د ژمي په راتګ د میرمن بینیت ورور او وریندار د کرسمس د لمانځنو لپاره ورکړه راغلل. دوي وړاندیز وکړو چې جین او ایلزبت دې دوي سره ولاړې شي. د میرمن بینیت ورور له پوځ تقاعد او پخپلو زمکو یې ښکلي کور جوړ کړی و. دواړه خويندې دهغوي سره روانې شوې او په لاره خبرې

شوي چې ددوي ماما د ډارسي پلار پيژندلو او مامي يې يو واري د هغوي لوی کور هم ليدلی و. ايلزبت د ماما نه د ويکهم په اړه وپوښتل نو ورته يې وويل، چې دې يې ډير نه پيژني خو په دې خبردې چې د ډارسي سره يې په څه خبره ورانه راغلي وه.

د ماما کورد لندن ښار ته نږدې و او جين غوښتل چې يوه ورځ د بينگلي کور ته ولاړه شي. هغې د خپل ماما د کور په اړه کيږولین ته وليکل او هيله يې وه چې بينگلي به ورپسې راشي يا د راتلو بلنه به ورل ورکړي. خو يوه مياشت همدغسې تيره شوه. ايلزبت د شارلټ له خوا بلن ليک تر لاسه کړو. ايلزبت چې د هغې کور ته ولاړه نو شارلټ يې په ليدو ډيره خوشاله شوه. هغې ته يې وويل، " ما د خپل ميره د مطالعې ميز او چوکۍ ددې خونې د کړکۍ سره ايښي دي. ددې لپاره چې کله دې پرې ناست وي نوزه يې مخ ونه وينم. " کولن ورته خپل کور او باغ په ډيرويار ښکاره کول. هغه ايلزبت ته د ميرمن کاترين باغ هم ښکاره کړو چې ځنډي يې دده د باغ سره جوختي وې. بيا يې وويل چې راتلونکې يک شنبې دوي د ميرمن کاترين په کور کې د شپې ږودۍ ميلمستيا ته وربلل شوی و.

د ميرمن کاترين کورد يوې ماني په شان و او چار چاپيره ورته ښکلي باغونه و. دننه په لوي تالار کې هغه د خپلې لور سره ناسته وه او ايلزبت کتل چې د هغې لور ډيره ژيره او کمزوري ښکارېده. ميرمن کاترين ټولو ميلمنوسره واريه و اردنوم په اخستلو روغېروکړو. د هغې مخې ته ټول ميلمانه ډير مودب ناست و. کولن ورته ښه ډيره چاپلوسي کوله. د ډارسي په راتگ ايلزبت نارامه شوه خو ښکاره يې نکړل.

په راتلونکو څو ورځو کې هغه دکولن او شارلټ سره کله کله د کاترين د کور په باغونو کې وگرځيده او څو واري يې ډارسي وليدو چې د خپلې ترورله کوره وتلو او يا راتلو. کله کله د هغې په ليدو به ورته موسکې شو او ورسره په ډيره نرمه لهجه خبرې کولې. ايلزبت په لومړي ځل د هغه لپاره د کرکۍ احساس ونکړو. خويوه ورځ چې هغه ورسره خبرې اوږدې کړې نو ايلزبت ترې پوښتنه وکړه چې ولې يې بينگلي د هغې له خور د جين نه ليرې کړی او ويکهم يې له کوره شړلي و.

په بله ورځ سهار ایلزبت د ډارسي له خوا یو اوږد لیک تر لاسه کړو چې پکې لیکلي و. بینګلي ورته ډیرګران دې او هغه یې څو وارې وړاندې هم لیدلې چې مین شوې و. نو ځکه ده نه غوښتل چې د جین په شان پاکې او معصومي جینۍ ته څه زیان ورسیري. هم دا وه چې بینګلي یې هغه کلي او کورپرېښودو ته راوهڅوو. که بینګلي او جین ریښتیا د یو بل سره مینه لري او واده کول غواړي نو ډارسي به یې ملاتړ وکړي.

د ویکهم په اړه یې ولیکل چې دې د هغوي په اخور لوی شو او دده پلار ورته په پوځ کې د شامیلیدو زمینه برابرې کړه. خو ویکهم ډارسي خورجورجینا چې لا د شپاړسو کالو هم نه وه، بې لارې کړه او نږدې وه چې هغه یې له کوره تښتولې او ورته بدنامي اړولې وې، ډارسي پرې ورپېښ شو او خور یې د ویکهم له لاس نه وژغورله. که ده غوښتلې نو ویکهم ته یې سخته سزا ورکړې وې خو داسې یې ونکړل او ورته یې وویل چې له دې وروسته به د هغوي کورته نه راځي.

ایلزبت د دې لیک په ولوستلو سخته پښیمانه شوه او د ویکهم په اړه یې سوچونه کول چې ددې هم خوښیدو او غوښتل یې چې ورسره ملګرتیا وکړي. اوس یې د هغه خورې خبرې یادولې چې دا او خويندې پرې دوکه شوی. هغې غوښتل چې کله ډارسي وويني نو ترې بخښنه وغواړي خودی لندن ته تللې و. ایلزبت د کولن او شارلټ نه رخصت واخستو او بیرته دماما کور ته ولاړه چې جین ورته بې تابه په انتظار وه. د اوږې په پیل کې بینیت ورپسې ګاډې ورواستوو چې دوه وړې خويندې هم پکې ناستې وې. لیدیا ورته ډیر خبرونه راټول کړي و. ترټولو مهم خبر دا و چې پوځیان د میریتین کلي نه د روانیدو په حال دي. هغې د یو پوځي د میرمنې زکر هم وکړو چې د لیدیا ملګرې شوې وه او لیدیاخپل پلارنه اجازه اخستې وه چې په لاره به د برایتین سمندري ښار سیل کوي. د ښه سیل او ډوډۍ خورلو وروسته دوي کورته راوړسیدې نومور پلار یې په لیدو خوشاله شول.

لیدیا په بله ورځ غوښتل چې میریتین ته ولاړه شي او ویکهم سره وويني خو ایلزبت ددې مخالفت وکړو. کله چې هغه د جین سره یواځې شوه نو ورته یې د ډارسي د لیک په اړه وویل. جین هر څه په صبر واوریدل او څه خفګان یې څرګند نه کړو. دومره یې ورته وویل چې نه ویکهم بد سړی و او

نه ډارسي. په بله ورځ ليديا غوښتل چې ويكهم ته په مخه ښه ويلو ته ولاړه شي. مور پلار يې مجبوره شول چې د تلو اجازه ورله وركړي. ايلزبت يې ورسره بدرگه واستوله. د ويكهم په ليدو ايلزبت ورته په كڼايه كې وويل چې دا د هغه او د ډارسي له معاملو خبره شوې وه.

په اوړي كې د ميرمن بينيت ورور او وريندار بيا راغلل او ايلزبت يې له ځانه سره بوتله. دوي د انگلستان د شمال ځيني سيمې وليدلې. په لاره دوي يوه لويه ماڼۍ وليده او مامي ورته وويل چې هم دا د ډارسي كورو. دوي خپل اس گاډۍ دننه باغونو ته تاو كړو او څو شيبې پكې وگرځيدل. بيا ماما او مامي يې يو ځاي د تيرې په چوكيو كښينا ستل نو يوه خدمت گاره راغله او دوي نه يې د چايو اوبو پوښتنه وكړه. هغې د كور او ددې اوسيدونكو په اړه ښه ډير معلومات وركړل او د ويكهم كيسه يې هم هغسې بيان كړه څنگه چې ايلزبت د ډارسي په ليك كې ولوستې وه.

ايلزبت د اوبو لوي جهيل ته ولاړه او هم هلته ولاړه د مرغايو ننداره يې كوله چې ناڅاپه ډارسي له يوې غاړې نه رابښكاره شو. هغه وار خطا شوه خو ورسره يې روغېر وکړو. دوي څو گامه يو ځاي واخستل او ايلزبت غوښتل چې د زړه خبره ورته وكړي خو هغې د شرم او خجالت احساس كوو. ډارسي دوي ته د دننه راتلو وويل او ښې چاي يې ورله وركړې. دده خور تر هغه وخته لندن نه وه راغلې او ايلزبت ورته بلنه وركړه چې كله هغه راغله نو خور سره ددوي د ماما كور ته راشي.

څو ورځې وروسته يو ښكلي گاډۍ د ماما كور مخې ته ودرېدو. ډارسي د ځانه سره بينگلي هم راوستې و او د هغه په ليدو ددې فكر خپلې خور جين لوري ته كډه وكړه. له گاډي يوه نازكه جينې رابښكته شوه چې د ډارسي خور جورجينا وه. ايلزبت په دې حيرانه شوه چې د هغې په اړه ويكهم ولې ويل چې يوه كبر ژنه جينې وه. جورجينا د شپاړسو كالو نه د زيات سن نه ښكاريده او هر چا سره يې ډيره په مودبه لهجه خبرې كولې. بينگلي د ايلزبت سره په خبرو كې د جين په اړه پوښتنې وكړې او د هغې زړه ډاډه شو چې دې اوس هم د هغې د خور په اړه ښه نظر لري او ددوي كور ته د تللو هوډ يې څرگند كړو. بينگلي د ژمي په پيل كې د نڅا جشن يادوو. له چايو

وروسته ډارسي دوي ټولو ته پخپل کور کی د ډوډی د میلستیا بلنه ورکړه او رخصت شول.

د ډارسي د کور په میلستیا کی د بینګلي خويندې هم ورغلي وې. که څه هم کیرولین د ایلزبت په لیدو ورته تندي تریوکړو خو ایلزبت پوهیده چې هغې ته اوس د ویرې اړتیا نه وه خو دا احساس یې هم کوو چې کیرولین د هغې هرچلن او خبرې ته ځیروه. کله چې ایلزبت د خپل ماما او مامي سره رخصت شوه نو کیرولین د ډارسي خوا ته راغله.

کیرولین. تاسو پام وکړو، نن سهار ایلزبت څومره ناروغه ښکاریده. له ژمي راهیسي یې رنگ اوختي دي او لمر وهلې ښکاري. مونږ خو هیڅ وونه پیژندله.

ډارسي. هولمريې رنگ تازه کړی دي او دا ځکه چې ټول اوړي هغې سیلونه کول او په لمرکی ګرځیده.

کیرولین. زه په دی جینی کی هیڅ ښکلا نه وینم. مخ یې ډیر تنګ او پوزه یې لږه پیته ده. غاښونه یې البته ګوزاره کوي. ښاغلی ډارسي، تاسو وای ددی د سترګو ستاینه کړی وه، ما ته خو پکې څه خاصه خبره نه ایسي. داسې تیره نظر یې دي چې زما نه خوبنیږي. په ځان دومره باور لري چې ته به وای، رانی ده.

ډارسي. هو، هغه بې شکه رانی ده. زما په فکر، څومره ښځې چې زه پیژنم، په هغوي کی دا تر ټولو ښایسته ده.

په بله ورځ ایلزبت د سبا نارۍ نه وړاندې د کور په باغ کی ګرځیده چې د هغې په نوم دوه لیکونه راغلل. دواړه دجین له خوا و. د لومړي لیک متن د ایلزبت لپاره هیښونکي او په دی کی لیکلي و. بیګا شپه ناوخته یو قاصد مونږ ته د ډګرمن فوسټر (د لیدیاخورلنې میره) له خوا یو لیک راوړو. هغه راته اطلاع راکړی وه چې لیدیا دده د کنډک یو افسرویکهم سره سکات لیند ته تللی ده. ویکهم بی له اجازی په پټه روان شوی دی او د پوځ د اصولو نه یې سرغړولی دی. پلار مو لیدیا ته سخت په قهر دی او مور مې ضعف

وګړو. لیدیا د څو کرښو یو لیک د فوسټر میرمنې ته پریښې دې چې پکې لیکلي دي، دا پخپله خوښه د ویکهم سره روانه ده.

ایلزبت د جین دویم لیک پرانستوچې د لومړي نه یوه ورځ وروسته لیکل شوې و. په هغې کې لیکلي و چې ډګرمن فوسټر له برایتن نه ددوي کور ته راغلو. هغه اندیښنه ښودله چې په داسې پېښو کې پوځي افسران زیات وخت د خپلې ملګرې سره د ګریتنا ګرین په کلي کې واده وکړي. خو ده خبر تر لاسه کړی دی چې ویکهم تر اوسه د لیدیا سره واده نه وکړی او دواړه په یو سراي کې د ښځې او میره په توګه میشت دي.

ایلزبت وارخطا د ماما خونې ته منډه کړه او هغه ته یې حال وویل. ماما یې سمدلاسه بهر ولاړو او ایلزبت په یوې کرسی کېښناسته. د هغې په پښو کې دم نه و اود خپل پلار په اړه خواشینې وه. ددوي د کورنۍ بدناني او د ټولو خویندو په نصیب چا توره لیکه راښکلې وه. په دې وخت کې یوې خدمت ګارې د ډارسي د راتګ خبر ورله ورکړو. ایلزبت بې شیمې ناسته وه او په اوږه زړه یې ورسره روغېر وکړو. ډارسي ترې وپوښتل چې څه شوي و نو د ایلزبت په سترګو کې اوبښکې راغلې او د جین د لیک خبره یې ورته وکړه. ډارسي هم هک پک پاته شو او نه پوهیدو چې ایلزبت ته څنګه تسلي ورکړي. ایلزبت وویل، "دا ټوله زما ګناه ده. تا راته د ویکهم په اړه ويلي و خو ما خپله کورنۍ له دې خبره نه کړه او نه مې خپله وړه خور ترې وژغورله."

ډارسي غلې و او اخر یې ورته وویل، "زما له وسه چې څه کیږي هغه به درته کووم. زما خورنن ستاسو راتلو ته سترګې په لارده." ایلزبت ورته خواست وکړو چې که دا خبر له نورو پټ وساتي نو ښه به وي. ډارسي له کوره ووتلواو ایلزبت سوچ کوو، اوس به زه دې چرې هم نه وینم. ددوي کورنۍ به بدنامه وي او هیڅوک د یوې بدناني کورنۍ سره اړیکې ساتل نه غواړي. هغې د لیدیا په اړه اندیښنې لرلې چې له ماشومتوبه د سیل او د میلو شوق یې لرلو خو ایلزبت تل داسې ګڼله چې خور به یې په غلطه لاره ګام نه اړدي.

د ایلزبت ما ما او مامي د سفر انتظام وکړو او ټولو نوکرانو ته یې وویل چې د ایلزبت خور نابیره ناروغه شوې وه او دوي یې پوښتنې له ورځې. د ډارسي کورته یې هم دا خبر ورواستولو. په لاره ددی ماما ورته وویل چې که ډگر من فوسټر په ویکهم زور راوړي نو ښاي هغه به د لیډیا سره واده وکړي. خو لومړی به دا معلومول غواړي چې دوي د سکات لینډ نه بلې خوا ته خو نه دی تللي. که دوي په لندن کی و نو بیا امکان شته چې د دواړو واده ترسره شي. ایلزبت خپله اندیښنه وښودله چې ویکهم به داسی جینی سره چری واده نه کوي چې پلار یې شته من نه وي. کله چې ددی مامي پوښتنه وکړه چې ایلزبت ددی هر څه نه څنگه خبره شوه نو هغې ورته د ډارسي دخورکیسه وکړه. بیا یې وویل، ویکهم ډیرو نورو ښځو سره هم ملگرتیا لري خو لیډیا دومره وړه ده چې په دی خبرو نه پوهیږي.

دوي ټوله ورځ او شپه سفر وکړو او په لاره کی یې یواځې د گاډي د اسونو بدلولو او اوبو ډوډۍ ته ایسارکړو. په بله ورځ ماښام دوي د بینیت کور ته ورسیدل. له دروازی بهر جین ورته ولاړه وه او کله چې ایلزبت تری د لیډیا پوښتنه وکړه نو وې ویل تر اوسه یې درک نه دی معلوم. د هغې پلار هم بیرته نه و راگرځیدلي او مور یې په کټ کی ناروغه پرته وه. کله چې ایلزبت بره د مورکوټې ته ولاړه نو هغې د لور پسې ژړا انگوله هم کوله او د هغې د واده خبره یې هم یادوله.

ایلزبت د مور له خبرو په دی اند شوه چې هغه دلور په بدنایۍ دومره خواشینې نه وه څومره چې د هغې واده په اړه یې تلوسه لرله. د هغې ماما د ویکهم په اړه پوښتنې کولې او بیا د لیډیا لیک یې وکتلو چې میرمن فوسټر ته یې لیکلې و. په دی کی هغې خپل ارمان څرگندکړی و چې دا له خپل مین سره واده کول غواړي. څو ورځې واوختې او په دریمه اوونۍ کی دوي دکولن له خوا یو لیک تر لاسه کړو. په دی کی هغه د بینیت ټوله کورنۍ ملامته کړی وه چې لیډیا یې له لاسه ووتله، او دا چې میرمن کاترین ډیر په قهر ده چې دده د تربور لور ورته دومره لویه بدنایۍ اړولې وه.

بیا یوه ورځ ښاغلي بینیت کورته راغلو خو لیډیا یې نه وه موندلې. ده په لندن کی د میرمن بینیت ورور له خوا یو لیک تر لاسه کړی و چې ایلزبت ته یې ورکړو. په دی کی لیکلې و چې ماما یې لیډیا او ویکهم لیدلي دي، خو دوي

تر اوسه واده نه وکړی. د واده لپاره پینځه زره پونډه ژر تر ژره پکار و. بله دا چې ویکهم زر پونډه پوراوړې هم و. که څه هم ښاغلي بینیت د پیسو په ورکولو کې زړه نازړه و خو د لونوپه خواست یې غاړه کینوده. هغه نه غوښتل چې ټولې پیسې دې په یو وار د لور په لاس کيږدي او ویکهم یې په جوارۍ کې وبایلې. ددی لپاره هغه یو قانوني سند جوړ کړو چې تر مخه یې د کال سل پونډه به لیدیا ته ورکول کیدی.

الیزبت په دې خوښ وه چې خور به یې واده شي خو د هغې د خوشاله ژوند په اړه یې شکونه لرل. هغې د ماما لیک مور ته یوړو او ورته یې ولوستو. د لیدیا د واده په خبرمیرمن بینیت خوشاله شوه او وې ویل، "تاسو ټولو نه زما دا لور تکړه وه چې د شپاړسو کالو په سن کې یې ځان له میره ولټوو." جین او الیزبت له شرمه یو بل ته وکتل او موریې د جامو بدلولو ته پاسیده چې خپلو خپلوانو ته د لور د واده خبره وکړي. هغې د میلستیا او د میلنو خبرې کولې او دا چې لیدیا او ویکهم به د کور په کومه خونه کې ایساريږي. خو ښاغلي بینیت ورته په کلکه وویل چې دوي هر چرې تلې شي خو دده په کور کې به نه پاته کيږي. په دې خبره میرمن بینیت له میره سره سخت جنگ وکړو او هغه ترې کتابتون ته پناه یوړه.

په بل لیک کې ماما په لندن کې د لیدیا د واده خبر لیکلې و او دا چې دوي به ژرکور ته راشي. خو ورځې نورې ووتلې او یوه ورځ لیدیا او ویکهم په گاډي کې سپاره کور ته راغلل. د ښاغلي بینیت نه پرته نورو ټولو ددوي تود هر کلې وکړو. لیدیا پیره په مینه د ویکهم لاس نیولې و او هر چا ته یې ویل، "وگورۍ میره داسې وي." بیا به کټ کټ په خندا شوه.

میرمن بینیت. زه څومره خوش بخته یم چې لور او زوم مې ولیدل.

لیدیا. زما درې میاشتي کيږي چې له کوره ووتلم او اوس بیرته د یو واده شوي میرمنې په حیث راوگرځیدم. موری، ما په لاره ستا یو گاوندې ولیدونو خپل دست کش مې لیرې کړو او د گاډي په شیشه مې لاس کینودو چې هغه زما د واده گوته وگوري.

میرمن بینیت. اوس خو به تا ته بل نوم اخلو، میرمن ویکهم.

ليديا. (خندا) څنگه موري، زما ميره دي خوښ شو. اوس خو زه د ټولو خويندونه معتبره شوم. بس يو واري چي خپل کور کي ځاي پرځاي شو نو دا دواړه کشراني ما ته پريږده. ښه ښه ميرونه به ورته پيدا کړم. لکه چي ځان ته مي وموندلو.

ميرمن بينيت. کاشکه دا مشراني دوه هم له تا څه زده کړي.

يوه ورځ ټولي خويندي په باغ کي ناستي وې او د ليديا خبرو ته يې غور نيولي و. هغې په باور وويل، "د ژمي نه وړاندې به ما تاسو ټولو ته ودونه کړي وي". ايلزبت ورته وويل، "ډيره مننه، خوپه کومه طريقه چي تا ميره کړي دي زه هغه لاره غوره نه گنم."

هغې ايلزبت ته وويل، ته غواړي چي درته ووايم، زما واده په کومو حالاتو کي ووشو. ايلزبت ورته وويل، په دې موضوع هر څومره لږي خبرې ووشي نو ښه به وي. خو ليديا خپله خبره جاري وساته. د واده په سهار زه ډيره سخته وپريدم. ماما او مامي دواړو راته ډير بد رد ويلي و او دوي راسره و. کله چي مونږ کليسا ته روانيدو نو يوکس زما ماما د څه کار لپاره بوتلو او ما فکر کوو چي که په مونږ ناوخته شو نو واده به نه کيږي. خو ماما مي ژر بېرته راغې. بيا ما چرت وهلو چي که ماما نه وي راغلي نو هم زما واده به شوي وي ځکه ښاغلي ډارسي د ويکهم سره مله و. ايلزبت حيرانه شوه. "ډارسي هلته څه کول؟" ليديا وارخطا شوه، "دوي خو ما ته ويلي و چي دا خبره به پټه ساتم. ما نه يې قول هم اخستي و. خدايه! اوس ويکهم ته به څه ځواب وایم."

جين ورته وويل، که دا پټه خبره ده نونور يې مه وايه. مونږ به درنه نوري پوښتنې نه کوو. د ايلزبت لپاره ددې زغمل گران و او هغه ليري کښيناسته. وروسته هغې خپلې مامي ته ليک وليکلو او غوښتنه يې تري وکړه چي د ليديا د واده ټول حال ورته وليکي. څو ورځې وروسته د مامي ليک راوړسيدو. هغه د باغ په بل گوټ کي د يوې ونې لاندې کښيناسته او ليک يې ولوستو. په دې کي ليکلي و. "په کومه ورځ چي زه لندن ته راوړسيدم نو ښاغلي ډارسي ستا ماما ليدو ته راغلو. دوي تر څو ساعتو ځان له خبرې کولې. هغه ستا د خور او د ويکهم په اړه معلومات راوړي و. ده وويل چي

زمونږ نه يوه ورځ وروسته له خپل کوره ښار ته راغلو او د دواړو لتون يې وکړو. ده يو واري د ليديا او څو واري د ويکهې سره خبرې کړې وې. هغه ليديا دى ته هڅوله چې دبدنامۍ د حالت نه دى راووهي او ويکهې نه بيله شي. خوليديا نه منل. له ويکهې يې وپوښتل چې ولې سمدلاسه يې د ليديا سره واده ونکړو نو هغه ورته د خپلو پورونو خبره وکړه. دى هيله من وچې د واده له لارې به ځان ته پيسې وگټي او فکر يې کوو چې ستا پلار ډير شته من سړى دى. له هغه سره يې د ليدو وخت هم ټاکلې و. خو کله چې ستا ماما ورته دبينيټ مالي حالت بيان کړو او دا چې د هغه ميراث به کولن ته رسيري نوويکهې د هغه له ليدوډډه وکړه. ماما دى له ويکهې سره وليدل اود پيسو خبره وشوه. ده ټول حال ستا پلار ته په يو ليک کى وليکلو. خو د ويکهې پور او د واده خرڅ ښاغلي ډارسي ورکړل، نه چې ستا ماما. هغه رانه غوښتنه وکړه چې دا خبره دى پټه وساتو او بيرته خپل کور ته ولاړو. له دى وروسته مونږ ليديا خپل ځاى ته راوستله او د واده دود مو پرځاى کړو. ښاغلي ډارسي د واده لپاره بيرته راغلو او د ميلمستيا ډوډۍ يې هم راسره وخوړه. زه دومره ويلې شم چې ډارسي يو ډير لوړ انسان اوراباندۍ گران دي."

ددى ليک په ولوستلو ايلزبت خپل ځان ډير ارامه احساس کړو. د هغې له سينې يوه لويه تيره ليرې شوې وه او د ډارسي په اړه يې د خوښي نه پرته بل څه نه لرل. هغې د ويکهې او د ډارسي د شخصيتونو په تضاد غورکوو چې څومره په لږه موده کى دا د دوو انسانانو په پيژندنه کى تير وتې وه. د چا د قدمونو په ښکالو هغه د خپلو خيالونو نه راووتله. ويکهې د ونې سره ولاړ و اود هغه په ليدو ايلزبت ودريده. ده ترى د ډارسي کور ته د تگ په اړه وپوښتل. ايلزبت حال وويلو او دا چې هلته د ډارسي خور يې هم ليدلې وه. ويکهې ورته يو وړوکی کلي نوم ياد کړو چې د هغوي کور ته په لاره و او وې ويل چې دې اوس له پوځ نه ويستل شوې دې او د هغه کلي په وړوکی کليسا کى به دنده په غاړه واخلي.

د ليديا او ويکهې دتلونه وروسته د بينيټ په کور کى ژوند بيا عادي حالت ته راغلو. ميرمن بينيټ څو ورځې د لور په اړه غږيده او خفه به شوه. يو سهارجين خبرترلاسه کړو چې بينگلي د خپلو خویندو سره د ميريتين په کلي

کی ایساردي. هغه ډیره خوشاله ښکاریده او ایلزبت ورته وویل، "ښايي یو ښه خبرتر لاسه کړو." مور یې جین ته وویل، "که هغه زمونږ کور ته راغلو نوته به ورسره وويني." جین وویل، "زه نه غواړم، تیر کال هم تا په زوره ددوي کورته لیږلې وم، د هغه خویندې ما نه غواړي." مور ورته وویل، "زه په تا جبر نه کووم خو که راغلل نو رسمي ورسره ووينه."

د بینګلي سره ډارسي هم ددوي کور ته راغلو. میرمن بینیت د خپلو ټولو لونو سره یې هر کلي وکړو. خودهغي ډارسي نه بد راتلل او څو واری یې ورباندې د ژبې ټکونه وکړل. هغه په صبر ددی خبری اوریدې. بینګلي د جین په لیدو ډیر خوشاله ښکاریدو خو هغې له حیا سترګې ټیټې نیولې وې. ایلزبت د خپلې مور په خبرو نارامه وه او نه پوهیده چې هغه څنگه له بی ځایه خبرو منع کړي. ددوي د تلو پر محال میرمن بینیت ورته د ډوډۍ بلنه ورکړه. کله چې دواړه میلمانې له کوره ووتل نو ایلزبت په چرت کې شوه. ډارسي ټول وخت خاموشه و او ایلزبت نه پوهیده چې دې ولې راغلي و.

په بله اوونۍ کې د بینیت په کور کې ډیر میلمانې راتول و. بینګلي او جین د ډوډۍ په میز څنگ تر څنگ کښیناستل او ایلزبت هم موقع پیدا کړه چې د ډارسي سره خبری وکړي. یو څو ورځې چې تیرې شوې نو بینګلي یواځې راغلو او ډیر وخت یې د جین سره تیر کړو. له چاپو وروسته میرمن بینیت دوي یواځې پرېښودل او بینګلي جین ته د واده وویل. هغې په خندا ورته هو وویل. وروسته بینګلي په کتابتون کې د ښاغلي بینیت سره ولیدل او د جین سره د واده رسمي اجازه یې واخسته. د کور ټول غړي خبر شول او هر چا جین ته مبارکي وېله. میرمن بینیت نه لیدیا هیره شوه او اوس هر چا ته یې ویل چې ددی ترټولو هوښیاره لور جین ده چې دومره شته من سړي سره ودیږي.

له دی خبر وروسته جین او ایلزبت د یو بل سره زړه خواله وکړه نو جین ورته وویل، تیر کال چې مونږ لندن ته تللي و نو بینګلي هیڅ خبر نه شو. ما کیږولین خبره کړی وه خو هغې ورورته وونه ویل. هغې نه غوښتل چې ورور یې خبر شي او له ما سره وويني. هغې خپل پورا وس وکړو چې مونږ دواړه له یو بل لیرې وساتي او ښايي ډارسي ته یې هم لمسونه کړی و. ایلزبت

ورته وویل، ښه ده چې بینګلي پوهه شو او ښاي له تا سره یې ریښتوني مینه لرله ځکه خو د دومره مودی په تیریدو دی بیرته راغی.

د بینګلي او د جین د واده خبر ژر ددوي له کلي میریتن ته کډه وکړه. یو سهار د بینیت دکورنۍ غړي د سبا نارۍ نه وروسته په لوی تالار کی ناست و. بینګلي هم هلته او ښاغلي بینیت په کتابتون کی و. بهر د اسونو د یو ګاډي د ودریدو غږ واوریدل شوخو د یو میلمه د راتګ هیله نه وه او جینکوله کړکی وکتل چې داسې ناڅاپه به چا پینه کړي وي. بهر یو ښکلي سپین ګاډي چې دوه اسونه یې ښه چاغ او تازه ښکاریدل ولاړ و. ددی ګاډي د چلوونکو او د یو خدمتګار لباس دوي ته نااشا ښکاره شو. ټولو ګوته په خله دی شاندار ګاډي ته کتل چې څوک به پکې راغلي وي. ددوي دربان وړاندې شو او لږه شیبه وروسته یې د کور په دروازه د میرمن کاترین د راتګ اعلان وکړو. بینګلي او جین نه غوښتل چې هلته پاته شي نو د باغ له دروازی بهر ووتل.

میرمن کاترین ډیر په کبرلوي تالار ته رادننه شوه او څو شیبې یې ددوي د دیوالونو او شیانو جاج اخستو. ایلزبت او ددی خویندو ورته هر کلي وویل او میرمن بینیت ورته د کولن په شان د چاپلوسی یو څو جملو وروسته د کښیناستو وویل. هغې په ولاړه ایلزبت ته وویل چې ددوي د کور باغ ډیر وړوکی و او د ناستي کوټه خوی لا وړه وه. ایلزبت ترینه د کولن او د شارلټ پوښتنه وکړه او هیله یې لرله چې د هغوي له خوا به یو لیک ورته ورکړي. خو داسې ونشول. میرمن بینیت ورته د چاپو اوبو وویل خو هغې انکار وکړ او ایلزبت ته یې وویل، ستاسو د کور څنگ ته د ګلابو یوه وړه باغچه ده، زه غواړم چې هغه ووينم. ایلزبت له بره کوټې خپل شال او وړه چتری راواخستل او میرمن کاترین یې بهر بدرګه کړه. هغې ولیدل چې په ښکلي ګاډي کی دننه یوه خدمت ګاره ناسته وه. د میرمن کاترین چلن د ایلزبت لپاره د منلو وړ نه و او هوډ یې وکړو چې پخپله به ورسره هیڅ خبره ونکړي. هغه د ډارسي ترور وي که هر څوک، داسې د چا په کور کی نوروته ټیټ کتل ناروا کار و. کله چې دوي د ګلابو باغچې ته ورغلي نو میرمن کاترین خبری پیل کړی.

کاترین. ته پوهیږې چې زه ولې ستاسو کور ته راغلم؟

ایلزبت. نه میرمن کاترین، زه نه یم خبر.

کاترین. (په قهر) ته باید په دی وپوهیږي چې ما سره څوک چل ول نشي کولی. زه هره خبره په زغرده کووم. ما ته یو خبر رارسیدلې دې چې زما خور یې ډارسي تا سره واده کول غواړي خو راته یو ناممکنه کار ښکاري. زه په دی باور نه لرم خوته راته حقیقت ووايه.

ایلزبت. چې ستاسو باور نه دې نو ولې مو ددی اوږد سفر زحمت وویستو. ستاسو په راتگ خو ددی خبری تایید کيږي.

کاترین. نو ته خبره نه یې چې زمونږ په سیمه کی هری خوا ته دا خبر ډنډوره شوی دی. ته ووايه چې زما خور یې درته د واده ویلي دي او که نه؟

ایلزبت. تاسو پخپله وویل چې دا ناممکنه کار دی.

کاترین. گوره، صفا راته ووايه چې هغه درته د واده رسمي خبره کړی ده که نه.

ایلزبت. که یې کړی وي نو زه یې درته نه وایم.

کاترین. ای جینی ته خبره یې چې زه څوک یم او ته له چا سره مخاطب یې. هیڅوک ما سره په دی لهجه د خبرو جرات نشي کولی.

ایلزبت. ما سره هم تر اوسه چا په دی غږ خبری نه وې کړی.

کاترین. زه یوه خبره درته سپینه کووم. ستا که هر څه پلان وي، د ډارسي کوږدنه زما د لور سره شوی ده. ما او خور مې ډیر پخوا دا فیصله کړی وه.

ایلزبت. که داسی ده نو بیا خو به ستا خور یې چیرې هم ما ته د واده وونه وای.

کاترین. ددوي د کوږدني خبره مونږ چا ته نه ده کړی او نه غواړو چې د یوې ټیټې کورنۍ جینۍ دې زموږ په لورې کورنۍ کې کښیني. که ستا او ډارسي تر منځ څه خبره شوې ده نو هغه ته انکار وکړه.

ایلزبت. زه داسې نشم کولی.

کاترین. ته ډیره متکوراو بی شرمه پیغله یې. زه به درته دومره ووايم چې تر نن پورې ما ته چا انکار نه دی کړی. زه چې څه غواړم، هغه تر لاسه کووم. ته زموږ سیاله نه یې.

ایلزبت. ستا خوري یو شریف سړی دی او زه د یو شریف سړي لور یم. په دې توگه مونږ دواړه د یو بل سیال یو.

کاترین. دا خبره سمه ده چې ستا پلار یو شریف سړی دی، خو مور دی څوک ده، ماما، او نور خپلوان؟ ته فکر کوی چې زه ددوي له حالت بی خبره یم. ستا کورنۍ به زموږ د لورې کورنۍ لپاره د شرم وړ وگرځي. ستا د پلار تربرورزما نوکر دی او ستا خور د یو هلک پسې تښتیدلې وه.

ایلزبت. زما خپلوان که هر څوک دي، ستا خوري که ورباندې اعتراض نه لري نو ستا لپاره دا خبره بی مانا ده.

کاترین. ته ما سره یو لوزو کړه چې که زما خوري درته د واده وویل نو ته به انکار وکړی. که داسې دی ونکړل نو ستا او د کورنۍ لپاره به دی ښه نه وي.

ایلزبت. (په قهر) زه داسې لوز نشم کولی. ته پوه شه او ستا خوري. مهرباني وکړه ما ته گواښونه مه کوه او زه په دې موضوع نور هیڅ خبره کول نه غواړم. تا زموږ سپکاوي ښه ډیر وکړو اوس بس کړه چې زه درنه کورته ځم.

ایلزبت ډیر په قهرله باغه ووتله خو میرمن کاترین ورپسې روانه وه او بد رد یې ویل، تر څو خپل گادي ته ورسیده نو هم هغسې یې په تونده لهجه گادي وان ته د تلو امر وکړو. میرمن بینیت چې لور ولیده نو تری وپوښتل چې

دومره درني ميلمني ته يې د چايو ست ونکړو. ايلزبت ورته وويل، هغه په تادي کي وه. مور ته يې د خپلو خبروپه اړه هيڅ وونه ويل او خپلي کوتي ته ولاړه. په بل سهار بيا غلي بينيت ايلزبت کتابتون ته راوبلله او يو ليک يې وربښکاره کړو چې په هغه سهار راغلي و. دا د کولن له خوا راغلي و او پکي ليکلي و چې ميرمن کاترين نه غواړي چې د بينيت کورنۍ سره خيښي وکړي. ايلزبت خپل پلار ته پروني کيسه تيره کړه نو هغه وځانډل.

په هغه ماضيگر د ايلزبت سره خبرو لپاره راغلو او دواړه باغ ته ورغلل. هغې له د ارسې پوښتنه وکړه چې ولې يې د ليديا او د ويکهم د واده لپاره يې دومره پيسې ورکړي وې. د ارسې وويل، ما داسې فکر کوو چې خپله خورمې له ويکهم خلاصه کړه خو د هغه د کړو وړو مسوليت زما و. ليديا هم زما د خور په شان ده اونه مې غوښتل چې هغه بدنامه شي نو ځکه مې دا کار وکړو. ايلزبت ورته مننه وکړه خو د شرم احساس يې کوو چې د هغه د ترور سره يې سختې خبرې کړي وې.

دوي يو ځای ودرېدل نو د ارسې ورته د واده وويل. ايلزبت ته د ميرمن کاترين خبرې ورپه زړه شوې. د ارسې ددوي له ملاقات خبر شوی و او ايلزبت ته يې ډاډ ورکړو چې دده په فيصله کي څوک مداخله نشي کولې. هغه ورته وويل چې تير کال کله چې ايلزبت يې د بينگلي کورکي وليده نو هم هغه وخت يې خوښه شوی وه. ايلزبت ورته خپل احساسات څرگند کړل چې هغه وخت ده ته د ارسې يو کبر ژن کس ښکاره شوی و. د ارسې وويل، زه په کورکي د يواځې ماشوم په توگه لوې شوې يم او د خلکو سره د خبرو په چل نه پوهيرم. ښايي زما په شخصيت کي دا نيمگړتيا وي. زه ستا د مور په چلن ناهيلي شوم او بينگلي ته مې وويل چې له دې ځايه پښې وباسه. خو وروسته چې تا د جين د احساساتو خبره وکړه نو پښيماڼه شوم او بينگلي ته مې وويل چې که د جين سره مينه لري نو سمدلاسه دې ورسره د واده خبره وکړي. دا احساس مې کولی شو چې ته له ما کرکه کوي.

ايلزبت وځانډل، دکرکي احساس راکی وزيريدو خو هدف يې ستا شخصيت نه بلکه ستا کبرو، ځکه چې زما کبر ژن خلک نه خوښيږي. هغې د بينگلي د خور کيرولين خبره وکړه چې ده پسې وه. د ارسې وويل، هغه راته مهمه نه ده، مهمه دا ده چې ته زما په خور جورجينا ډيره گرانه يې او هغه ورځي

شميري چي کله به تا سره بيا وويني. دوي چي بيرته کور ته راغلل نو
ډارسي د بناغلي بينيت سره د ليدو خواست وکړو. بيا هم هغه کتابتون کی
چي خو ورځي د مخه پکی بينگلي د جين سره د واده خواست کړی و،
ډارسي تری د ايلزبت لاس وغوښتو.

د پسرلي په يو ښکلي سهار دميريتين کلي په کلیسا کی د دوو ودونو لپاره
میلمانه راټول و. جين او ايلزبت د خپل پلار لاس نيولي راغلي او پادري
دبينگلي او ډارسي سره ددوي د واده مراسم پر ځای کړل. ميرمن بينيت خپل
ځان د نړۍ تر ټولو خوش بخته مورگنلو او ټولو ښځو ته يې هم يوه خبره
کوله چې په دريو مياشتو کی درې لونه يې واده شوي. د کلیسا نه بهر دوه
اس گاډي تيار ولاړ و او کله چې ناوياني او شاه ځلمي را بهر شول نوميلمنو
پری گلونه وشيندل. د پاکی مينې په بري ټول خوشاله و.

پاي

Chi Kum day

Listen to a literary

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library